ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8$00	Un an.....	10$00
Six mois...	5 00	Six mois...	6 00

Annonces Légales
0$50 la ligne de 6 points sur justification de 9 cicéros quelle que soit la page.

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ HAI SỐ 110
NGÀY THỨ SÁU
22 FÉVRIER 1924

Tổng-lý kiêm Chủ-Bút
NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Le Courrier Indochinois
東法時報

MỖI TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BỔN QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
SỐ : 224

GIÁ BẢN

Đông Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	8$00	Một năm...	10$00
Nửa năm...	5 00	Sáu tháng..	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Báo Lão xỉ việc buôn bán hay là việc tin tưởng nghị trước

TÌNH HÌNH DÂN TỘC NƯỚC TA

III

Việc tính thì như vậy mà mác mình là nhà giàu lớn, đời văn-minh nầy phải ăn chơi cho đúng cách, mới phải mặt giàu sang; nào là húc-xách rượu-trà, phong-tình cờ-bạc, dưới sông tàu máy trên bờ xe-hơi, mặc sức ăn chơi, nếm trái mùi đời mặng lạt; ăn mặc phủ-phê lòa-lẹt, cho ra vẻ văn-minh, (áy là văn-minh ư bị phu đó). Còn con thì cũng cỏ cho [illegible] chơi-bời đủ cách như cha, cho ra vẻ mình là công tử chớ (máy cậu công-tử bột nầy cũng là Văn-minh mà thiệt là Văn-minh nơi y-phục). Cho nên chẳng bao lâu mà sẩng-nghiệp suy-vi, rồi bầy con ấy cũng chẳng tài nghề chi hết. Ấy thiệt là tính hay nói giỏi, mà làm chẳng hay đó. Than ôi: Nếu dân-tộc ta nhà giàu nào cũng cách ấy, thì cái tiền đồ của ta còn hi-vọng gì nữa?!!

Vã văn-minh là một giống qui báu vô cùng của nhơn loại, nếu như học vừa biết chứ sấm y phục cho phủ phê, ăn xài cho huy hoát mà đặng gọi là văn-minh, thì cái văn minh có gia trị gì đâu? Cái văn minh là vật vô thinh vô xú, cái tinh thần nó rất cao thượng nó có cái ảnh hưởng cảm-giác cho loài người; người mà có cái tri-não văn-minh, có cái tư-tưởng văn-minh, thì mới có cái bóng văn-minh nó đeo theo người ấy. Cũng tỉ như trong cái ánh-sáng, hễ người đi thì có bóng người, mà thủ đi thì ra bóng thứ; cái tiếng ngân trong kêu thì vang lại tiếng ngân trong, tiếng rền chát nó cũng vang ra rền chát. Cho nên nó là 1 vật ảnh hưởng, chớ nó có hình chất chi đâu mà dễ mua dề sắm lắm vậy. Nó là giống thiên nhiên của Tạo-hóa sẩm sẵn cho loài người, ai biết dùng thì có nó, chớ Tạo-hóa có riêng-vị ai mà sẩm cho, có ganh-ghét ai mà không sẩm; có biết khôn thì dùng, mà có dại thì thôi chớ Tạo-hoá duy biết sẩm cho mà thôi nào phải đeo theo mà dạy biểu đặng. Cũng tỉ như cặp con mắt của loài động vật, Tạo-hóa sẩm cho, thì phải tự nhiên biết thấy chẳng cần ai dạy biểu; nếu dại nhắm hoài không mở thì chịu lấy, hay là không giữ dề cho đui, thì Tạo-hóa cũng không phải dạy cho thấy đặng.

Ôi! Ai ai cũng một loài người, người đặng thì ta phải đặng, người mau chơn tới trước ta chậm bước phải tới sau; chớ như cứ đứng chựng dần dử, không lẽ ai kéo lôi cho mà tới. Cho nên cái đường tấn bộ về tương lai của ta, ta muốn [illegible] là mẹ đẻ của văn-minh, còn văn-minh là cái nguyên nhơn của sự kiết-quả. Cũng tỉ như cội cây kia, bởi nhờ gốc rễ bền chắt châm hít sâu xa, thì cội cã mới tươi-tốt vững bền, sum-sê nhánh lá, rồi mới đơm bông kết trái đặng. Vì như gốc rễ ăn bám cỏi-cọc, bị dòng to thì trốc gốc dễ như chơi; dầu chẳng gió lớn dông to, thì gặp cơn hạng hảng khô-khan, cũng phải bị ủa-vàng mà xấu héo. Dầu có may mà vượng hơi sương-tuyết, nảy gượng ra một ít tược non, rồi cũng phải bị sâu ăn mà cỏi-cọc. Chớ chi có người lo vung quén cho gốc rễ ăn châm cho sâu, nay nãy một chồi, mai dâm vài tược, dưới gốc vung-phân tưới-nước trên nhánh săn-sóc bắt-sâu chắc lẽ chẳng vào lạu rồi cũng đơm bông kết trái chớ.

Ấy vậy, cái sự kiết-quả về mai sau của ta chỉ nhờ trên có thầy ta thương ta là một giống dân có trung tính với thầy ta, ta hảy hết lòng thờ kính người, ta biết mang ơn người dạy dỗ ta. Ta phải làm làm sao cho thầy ta càng ngày càng thấy ta biết công ơn người, kính phục người; càng ngày càng thấy ta biết noi gương của thầy ta, biết tương-thân tương-đi, biết hiệp-chưởng hiệp-quần mà liêng-đoàn xã-hội; biết vì nòi giống, biết trọng quê-hương, chẳng dề cho người ngoài đến hiếp-đáp, là bởi công ơn thầy giáo-hóa bấy lâu. Chứng thầy ta thấy rỏ ta đặng vậy, thì thầy ta sẽ mừng cho ta biết học theo thầy, khỏi uổng công người dạy-dỗ; người sẽ thương ta mà làm cho ta rạng-vẻ với đời, thì sự kiết-quả của ta ngày sau mới trở nên rực-rỡ.

Ng. T.

NGỌC-XÍCH-LÂU LƯƠNG TÀI

GÁI KÉN CHỒNG

Có một cô tiểu-thơ kia con của ông nhà giàu có lớn tuổi trên vài chục, học hành giỏi, mà chưa nơi kết tóc xe tơ. Ngày kia cô tiểu-thơ xin phép ông thân lập cuộc kén chồng. Ông thân cô nghe theo lời con, hỏi cất một cái nhà dề (Ngọc-xích-Lâu) (bắt chước ông Sơn-Hiền cất lầu cho nàng Sơn-đại) chọn ngày tốt cho con lên đó kén chồng và dạy nàng kỹ thắt (kỹ lục biên chép thi từ cho tiểu-thơ), viết quảng cáo rao cho thiên hạ hay.

Đến ngày, văn-nhơn tài-tử ùng chực đông như hội, tiểu-thơ ở trên lầu làm một dề thi, trao cho Kỹ-thắt mà dặn rằng: hễ ai có làm thi thì biểu họ phải làm tiếp tục, với bài thi nầy theo điệu « Liên-huờn » và phải tô đức tánh nghề nghiệp của mình vào trong bài thi ấy.

BÀI THI NHƯ VẦY:

Thước ngọc vua ban dề chọn tôi,
Học đòi *Sơn-Đại* kén chồng chơi.
Nhơ ai gồm đủ nghề văn, võ,
[illegible] cô một
thầy nho xướng ra trước:
Trọn một đời tôi giỏi đạo nho,
Lão thông kinh sử mấy trăm pho,
Văn-chương hết chỗ ai bì kịp.
Ông Cống-Huỳnh xưa cũng học trò.

Tới phiên thầy-thuốc

Học trò Huỳnh-dề ấy là tôi,
Chứng bịnh xem qua đã biết rồi.
Bắt mạch dầu thang tiền lấy trước,
Mặc dầu hốt nữa mặc dầu thôi.

Tới phiên thầy Địa-lý

Dầu thôi dầu nữa nói thêm rầy,
Cái địa bàn ni với sợi dây.
Điểm huyệt tầm long đã khắp xứ,
Ai ai cũng biết mặt tôi thầy.

Tới phiên thầy-bói

Tôi thầy học bói với Văn-Vương,
Hai mắt dầu đui cũng thấy đường.
Muốn rõ kiết hung mà tránh khỏi,
Sáu mươi bốn quẻ nói cho tường.

Tới phiên thầy-pháp

Cho tương gốc cọi mới ghê ta,
Sắc lịnh trời phong dễ trị tà.
Ấn quyết một mai yên trẻ dại,
Lão quân tấu chức dưỡng thân già.

Tới phiên thầy-chùa

Thân già nầy bạn với Như-lai,
Khuya sớm kệ kinh miệng lập hoài.
Tưởng chữ sắc không lòng gắn chặt,
Quyết tu thành phật hưởng lâu dài.

Tới phiên thầy-Đồng

Lâu dài cái đạo chưa Giê-Giu,
Rửa tội trần gian biết mấy thu.
Thánh giá roi truyền đeo trước mặt,
Thiên-đàn là chốn phải đi tu.

Tới phiên thầy tu-núi

Đi tu cho khỏi cái oan khiên,
Nước bích non xanh dạo khắp miền.
Cây cỏ hươu nai làm chúng bạn,
Lâu ngày họa cũng được thành tiên.

Tới phiên thầy-đờn

Thành tiên thì cũng biết đờn chơi,
Vân mặt anh Chung Bá phải chơi.
Liêu-thầy cao sang còn dễ khúc,
Nếu không người dạy cũng trơ trơ.

Tới phiên thầy-hù

Trơ trơ hai mắt mở mà coi,
Râu tóc dường như dâm cỏ cói.
Bầy-lễ mặc ý mỏa không đời.

Tới phiên bạm dành cờ tướng

Không đòi lại được bởi lời giao.
Giục chốt qua đi kéo pháo vào.
Sập sỉ đem xe vỡ cản ngựa.
Nước cờ như thế thấp hay cao.

Tới phiên bạm rượu

Thấp hay cao mấy chẳng màng chi.
Miễng có hơi men thấm dọng thì.
Nghiên ngửa dát trôi coi nhỏ xiểu,
Lu-linh quá chén cũng li-bì.

Tới phiên bạm cờ bạc

Li bí chỉ tới vẫn ban mai,
Đeo dũi theo chưng mấy bộ bài.
Trót lỡ ăn thua ngồi gỡ dã,
Thôi rồi cào sạch hết gia tài.

Tới phiên bạm ghiền

Gia tài mâm hút kể tới năm,
Nào ống nào nồi đăng bạc trăm.
Trâu ruộng bao nhiêu vào đấy hết,
Cơn ghiền không nhựa giận cầm cầm.

Tới phiên ông Chài

Giận cầm những khách khéo cơ cầu,
Ngồi dựa gành gieo một sợi câu.
Tỉnh giấc kỳ sơn chờ cá thuở,
Rồi ra mới trổ mặt công hầu.

Tới phiên ông Tiều

Công hầu lòn cúi nghỉ buồn hiêu,
Vui thú non xanh một lưỡi rìu.
Gánh củi trên vai chơn rảo bước,
Nhình xem phong cảnh dạn hiêu hiêu.

Tới phiên người cày

Hiên hiêu gió thổi cỏ lung lay,
Đồng nội vai mang một cái cày.
Nhắn với vua Thang khoan rước đã,
Chờ ta cũng chẳng mấy làm ngày.

Tới phiên người chăn-trâu

Chẳng mấy làm ngày ruộng cấy xong,
Lưng trâu ngả ngớn dựa chình ềnh.
Ngêu ngao chuyện cũ ngâm vài chập.
Trối kệ người đời thẳng nói cong.

Tới phiên thầy dạy nghề võ

Thẳng nói cong lưng chạy một hơi,
Chắp tay bái tổ mùa quờn chơi.
Ra thi chắc đậu làm ông Trạng,
Thước ngọc vua ban dề chọn tôi.

Thầy nghề võ làm rồi nàng Kỹ-thắt thâu hết mấy bài thi phong lại gởi lên cho Tiểu-thơ duyệt lãm. Đoạn Tiểu-thơ troàn rằng: văn nhơn tài-tử ai về nhà nấy trong mười bữa đời gót đến đây coi dăng bảng. Như ai đậu sẽ đặng nạp dụng.

THƯƠNG-TÂN-THỊ (V. L.)

TRUNG-HOA CÁCH-MẠNG

(Tiếp theo)

Điều thứ mười: Quan lại làm trái phép, hoặc tổn hại quyền-lợi của dân, dân đặng tố cáo với Bình-chánh-viện.

Điều thứ mười một: Nhơn dân có quyền ứng nhậm quan-lại.

Điều thứ mười hai: Nhơn dân có quyền tuyển cử và chịu ứng cử.

Điều thứ mười ba: Nhơn dân phải vưng phép luật và chịu đóng thuế.

Điều thứ mười bốn: Nhơn dân theo luật phát chịu đi lính.

Điều thứ mười lăm: Chương nầy nói quyền lợi của dân, lấy lẽ công-ích mà giữ việc trị an. Hoặc có việc chi xảy gấp thì phải theo phép luật tạm [illegible]

CHƯƠNG THỨ BA:

(THAM-NGHỊ-VIỆN)

Điều thứ mười sáu: Trung-Hoa dân-quốc lập pháp quyền dùng Tham-nghị-viện mà làm đó.

Điều thứ mười tám: Tham-nghị-Viện mỗi hàng tỉnh phải năm người, Thanh-Hải thì một người, phép chọn phái-nhơn do nơi các tỉnh lựa lấy. Khi có nhóm Nghị-Viện mỗi nghị-viên có quyền quyết đoán.

Điều thứ mười chín: Chức quyền của Tham-nghị-Viện như sau nầy: 1° Quyết nghị cả thảy pháp luật. 2° quyết nghị Lâm-thời chánh-phủ, số dự và số chiếu. 3° Quyết nghị cả nước số thuế và các phép luật thêm bớt nặng nhẹ. 4° Quyết nghị quốc-trái và nội binh, công việc kho tàn, công các tờ giấy. 5° Phải vưng chịu các việc trong điều 31, 35 và 19. 6° phải nhóm phúc các việc hỏi hàng lúc lâm-thời. 7° Chịu xem xét lời dân xin. 8° đặng cải sửa các việc theo ý kiến rồi bàn nghị nơi Chánh-phủ. 9° Đặng hỏi các quốc vụ đặng trả lời. 10° Đặng hỏi Chánh-phủ xin tra cứu các quan lỗi lộ lầm trái phép. 11° Khi nào nghị-viện có nghịch với Đại-tổng-thống, như số năm phần phải bốn, bốn phần phải ba mới quyết tra hạch đặng. 12° Nghị-viện đối với quốc-vụ có phạm luật trái phép cũng bốn phần phải ba, ba phần phải hai mới đặng có lỗi mới đặng

Điều thứ hai mươi: Tham-nghị-viện đặng phép mở hội bãi hội.

Điều thứ hai mươi một: Tham nghị-viện cứ lệ mà nhóm, mà quốc-vụ cần gấp có yêu cầu thì phải nhóm luôn. Song khi nhóm nghị việc chi phải thắng số hơn phân nữa mới quyết chịu.

Điều thứ hai mươi hai: Tham nghị-viện chịu việc chi thì Đại tổng-thống cứ thi hành công bố.

Điều thứ hai mươi ba: Như Đại-tổng-thống có phản đối với Tham-nghị-Viện việc chi, thì chờ mươi ngày sau nhóm lại. Như bên Nghị-Viện đặng hai phần ba Tổng-thống phải ban hành.

Điều thứ hai mươi bốn: Lựa Hội-trưởng thì trong bàn Nghị-viên chọn lấy, ai đặng số hơn hai phần thì đặng làm Hội-trưởng.

Điều thứ hai mươi lăm: Nghị-viên của Tham-nghị-viện khi bàn luận trong nghị-viện phải giữ trách nhậm.

Điều thứ hai mươi sáu: Nghị-viên của Tham-nghị-Viện trừ việc nội loạn ngoại loạn, thì không ai đặng phép bắt.

Điều thứ hai mươi bảy: Phép luật trong nghị-viện do nơi Tham-nghị-viên định lấy.

Điều thứ hai mươi tám: Tham-nghị-viện hễ quốc-hội lập xong thì Nghị-viên giải tán, dề chức quyền cho quốc-hội lo làm.

CHƯƠNG THỨ TƯ

Lâm thời Đại-tổng-thống, Phó-tổng-thống

Điều thứ hai mươi chín: Phép-cử-Đại-tổng-thống, Phó-tổng-thống do nơi Tham-nghị-viên công cử: trong bốn phần phải đặng ba phần mới đắc cử.

Điều thứ ba mươi: Đại-tổng-thống là Đại-biểu của Chánh-phủ, phải tóm giữ chánh vụ và công bố các pháp luật.

Điều thứ ba mươi mốt: Đại-Tổng-thống là cầm pháp luật, hoặc chịu lấy các pháp luật, đặng ra lịnh đặng khiến người ra lịnh. *(Sau sẽ tiếp theo)*

VIÊN-HOÀNH.

Sẽ có một cuộc lạc thành long trọng nữa

Bổn-báo đã có thuật việc nhà tri thức Trà-vinh chung đậu nhau mà bắt cái cầu Ba-động: Công việc làm rất thắng tới, ấy cũng nhờ có ông Cai-tổng Chấn hết lòng coi sóc hối thúc công thợ.

Mới đây bổn-báo lấy làm hữu hạnh mà gặp một vị Chủ-quản trong tỉnh Trà-vinh vẫn là một ông quan rất yêu dấu của tổng làng trong tỉnh vì lòng thanh liêm chánh trực, cho hay rằng, các nhà tri-thức một Ba-động đương quyên tiền đặng lối đầu tháng Avril tới đây có làm lễ lạc thành. Ngài có tiếp rằng, nhơn vì một Ba-động ít nhà giàu có, chắc số hỉ quyên không đặng bao nhiêu, nên ngài có bàn với các quan Quận khác quyên giúp trong quận mình đặng giúp cho cuộc lạc thành đặng trọng thể.

Bổn báo lấy làm kính phục các quan chủ quận biết lo công ích, và tỏ lòng khen ngợi nhà tri thức tỉnh Trà-vinh biết giữ danh giá cho tỉnh mình

B. Q.

Bởi vậy có câu rằng: Cạn đáng mặt đời phải trái, đắng cay rồi mới ra mặt trượng phu; cho nên đường trượng phu dầu có gặp đến hoạn nạn truân chuyên đi nữa cũng chẳng đủ buồn, hoặc tạo hóa bước mình phải bước lắp đường nguy hiểm chông gai, cho nhọc chân nhọc đời cũng đặng trở nên một đấng hoàn toàn nhơn vật chăng?

T. M.

Sùng bái cổ-nhơn

Theo như bổn-quán đã đăng báo, ngày chúa nhựt 17 février 1924 rồi đây hội Lăng-Ông nhóm Đại-hội tại Lăng: đặng suy tính sổ sách, lo tu-bổ Lăng Ông lại, cũng vía Thanh-minh và hát.

Việc tu bổ Lăng Ông nghe rằng hội định làm cho rồi trước ngày cúng vía Thanh-minh, năm nay nhằm ngày mồng hai tháng ba annam tức là ngày 5 Avril 1924.

Và số bạc công-nho của Lăng trong năm rồi, trừ các cuộc sửa sang mua sắm như là ghế thờ và bàn ghế rồi, thì còn dư lại có vài ngàn, hoặc may dủ dùng về cuộc tu-bổ Lăng mà thôi, ấy là phần của hội.

Còn phần riêng quan Đốc-phủ Phát, ngài muốn kiếm một số tiền đặng làm 3 cái khánh thờ và lót gạch bông, tính phỏng làm 3 cái khánh lối 700$ và lót gạch bông lối 800$ thì có mấy ông sau nầy sẵn lòng hỉ cúng:

Nguyễn-văn-Sâm. . . .	200$00
Phan-tấn-Cung.	200 00
Lê-văn-Phát.	100 00
Hứa-phước-Mỹ.	100 00
Tâm Bút.	100 00
Nguyễn-ngọc-Kiết . . .	100 00
Tô-văn-Giải.	100 00
Nguyễn-văn-Tâm.	100 00
Nguyễn-kim-Đính. . . .	50 00
Lê-kim-Tiền.	50 00
Huỳnh-văn-Nhiều. . . .	50 00
Phương-văn-Đức.	50 00
Nguyễn-ngọc-Bích. . . .	50 00
Lưu-thị-Ngoan.	50 00
Nguyễn-văn-Quới.	50 00

Trong nhảy mắt mà quyên đặng 1,350$00 ấy là còn nhiều vị trí thức chưa giáp mặt, như là Ông Diệp-văn-Cương, ông Ngô-khắc-Mẫn v. v...

Bổn báo rất phục lòng sùng-bái cổ nhơn, sùng bái anh hùng của quí ông kẻ trước đây và cầu khẩn cho hội đặng mỗi vẹn bền lo cuộc sùng tu miễu-vũ cho được đồ sộ.

T. V.

DỰNG TRƯỢNG PHU ĐỪNG THỐI CHÍ

Tôi hiểm thấy có nhiều người thấy cái danh giá của Hào-kiệt anh-hùng thì muốn làm mà nếu có xảy gặp đều tân khổ giang truân thì nhăn mặt châu mày than trời trách đất. Người mà như vậy muốn làm anh-hùng hào-kiệt chưa dễ đặng đâu.

Phải biết rằng: xưa nay những người mà lảnh cái danh anh hùng hào-kiệt ấy, phải vào sanh ra tử biết mấy mươi ngoai, nước đắng ngậm cay có dư trăm lượt. Ngàn vàng coi nhẹ cũng từng, một mấy không ngơ cũng có, vậy mà chẳng hề nao núng, cứ việc nhắm của tạo hóa đã phú thiết cho mình đó, rầm xầm bước tới: lo những đều thiên hạ không lo, làm những chuyện thiên hạ không làm đi những đường thiên hạ không đi tính những việc thế giang chưa tính. Đang trong lúc số mạng còn suy vận thời chưa đặt đó chi cho khỏi tai mắt của bọm tầm thường trông vào chê bai cười cợt, kể cho rằng dại người gọi rằng điên. Chỗ chẳng ngờ cay đắng là một vị thuốc bổ sung nguyên khí cho những đấng anh-hùng, lò hoạn nạn là một cái trường thao luyện gân cốt của những trang hào kiệt

Vì vậy trong lịch cổ kim những người mà thiên hạ cho rằng anh hùng hào kiệt đó, như là: Tô Tần, Trương-Nghi, Phạm-Thơ, Quản-Trọng, Hàn-Vinh, Trần Bình, Bá-lý Hề, vân vân thì biết bao là điều tân khổ giang truân, những ta nhảy ra bước vào trong đường nguy hiểm biết mấy mươi phen, chìm xuống nổi lên giữa biển trầm luân biết bao nhiêu lược.

Công văn lược lục

THIÊN BỔ:

Ông Nguyễn-văn-Trần Lương-y bổn-quốc hạng nhứt hành sự tại Cao-lãnh (Sadec) nay đặc lịnh đổi đi hành sự tại nhà thương điền Bình-hòa, thế cho ông Đoàn-văn-Khiêm, bổ đi chỗ khác.

Ông Đoàn-v-Khiêm, Lương-y bổn-quốc hạng nhứt, đặc lịnh đổi đi hành sự tại Đường-đường Cao-lãnh (Sadec) thế cho ông Ng.-v-Trần.

Thầy Nguyễn-viết-Liêm, Thơ-ký hạng ba, giúp việc tại Tòa-bố Baria, đặc lịnh đổi đi tùng quyền quan Quản-lý binh Hiệp-lý, đặng giúp việc tòa án thế cho thầy Nguyễn-đăng-Hoè, đi nghỉ phép.

Thầy Trần-v-Lai, Thơ-ký hạng nhì, giúp việc tại tòa-bố Cantho đặc lịnh đổi đi tùng chánh quan Chủ-tỉnh Baria, thế cho thầy Nguyễn-viết-Liêm.

Thầy Dương-v-Điền, Thơ-ký hạng năm, giúp việc tại Trường-nhậy, đặc lịnh đổi đi tùng chánh quan Chủ-tỉnh Gocông.

NGHỈ PHÉP

Thầy Nguyễn-đăng-Hoè, Thơ-ký hạng nhứt, giúp việc Tòa nhì, đặng phép nghỉ 6 tháng.

THI ĐẬU

Đặng chấm đậu trong kì thi chức *Bò-công*, mở tại Saigon, ngày 30 Janvier 1924, mấy tên kể dưới đây:

Trần-v-Cát, Ng.-v-Cường, Hứa-văn-Lưỡng, Nguyễn-v-Ái.

Đặng chấm đậu trong kỳ thi Thơ-Cai mấy, mở tại Saigon ngày 28 Janvier 1924, mấy tên kể dưới đây:

Nguyễn-v-Vang, Lê-văn-Đua, Lê-văn-Đan, Liên Thiện, Nguyễn-v-Lường, Khương-ngọc, Lê-v-Hoè, Lý-v-Thái, Lý-Huyền, Nguyễn-v-Đa, Trần-v-Nam, Ng.-v-Xuyến.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

HỘI NHÀ MÁY XAY LÚA VIỀN-ĐÔNG
(Rizeries d'Extrême-Orient)

HỘI NẶT DANH VỐN HÙN 25 TRIỆU QUAN TIỀN LANGSA ĐỀU ĐÓNG TẤT SỐ

Ở TẠI SAIGON, ĐƯỜNG BELGIQUE, MÔN BÀI SỐ 15. — NHÀ MÁY XAY VÀ KHO TRỮ Ở TẠI CHOLON

CÓ PHÒNG VIỆC RIÊNG LO VỀ CHUYỆN LÚA.

MUA LÚA VÀ LÃNH BÁN LÚA — GIỮM TIỀN LÚA VÀ THẾ LÚA — LÃNH LÚA GỞI KHO

TRƯỚC KHI BÁN LÚA xin hỏi bổn hiệu; nếu vị điền-chủ nào mắc đi không đăng thì viết thơ cho bổn hiệu sẽ đến viếng mà bàn luận. — MUỐN HỎI CHI THÌ BỔN HIỆU SẴN LÒNG CẮT NGHĨA CHO HẾT.

Phòng việc: *ở tại đường Belgique, môn bài số 15*

CÓ ĐẶT HÀNG NGÁNH TẠI CẦNTHƠ và có lập chành mua lúa nơi các chỗ thị-tứ.

Hướng-truyền

Dùng máy thế cho người

Ông Breton là một hội-viên Khoa-học Hàn-Lâm bên Pháp-quốc lại là một tay sáng tạo ra nhiều thứ máy giỏi có nói rằng: Trong mươi năm nữa thì trong nhà của người ta, nhứt thiết việc gì cũng dùng toàn máy chạy bằng điện cả.

Máy tiếp khách

Ở bên Âu-Mỹ độ mươi năm nữa, thì duy có nhà nào giàu có bạc triệu mới mướn được một đứa ở vì mắc tiền lắm. Chừng ấy thì chẳng có đầy tớ đâu ra mở cửa và tiếp khách, nhưng có máy làm thế công việc ấy. Khi người khách đến cửa nhà ai, cứ nói tên tuổi chức phận mình nơi cái ống truyền thinh (transmetteur microphonique) treo ở ngoài cửa, nếu người chủ có ở nhà và sẵn lòng muốn tiếp rước mình thì tức khắc người ta nhận máy mở cửa ra, khách đi vào. Tuy vậy chớ nhà có nhiều ngan nhiều nắp, khách biết ngõ nào mà đi cho nhằm lối, vậy chủ nhà phải nhận máy cho bật chữ lên dựa theo vách tường như: «*đi quẹo qua tay mặt*» hay là «*tẻ ngã tay trái*» để chỉ đường cho khách đi khỏi lầm khỏi lộn. Còn như chủ nhà mắc việc chưa muốn cho vô gấp thì cũng nhận máy bật lên mấy chữ như vầy: « *xin chờ một* chút ».

Còn nếu người chủ nhà đi vắn, thì khách cứ nói chuyện ở ống truyền thinh, trong cửa đã có đặt một cái máy gọi là máy ghi chép (enregistreur des visites) ghi chép những lời khách nói, một lát chủ về xem trên máy ấy cũng biết được rằng lúc mình đi vắn có khác nào đến chơi và nói chuyện.

Máy quét nhà

Quét nhà sẽ dùng bằng chổi máy, trong chổi có nước sẵn, hễ quét chỗ nào thì rửa sạch bóng chỗ nấy. Lại còn có thể đánh bóng được các đồ đạc nữa mà đều chạy ròng bằng điện cả.

Máy đánh giày

Đặc đôi giày trên cái máy đánh giày, đã có bàn chải và xi-ra sẵn sàng rồi bấm một cái cho máy chạy, chỉ máy phút đồng hồ, thì đôi giày láng bóng, máy đưa ra ngoài thì đôi giày coi đẹp cũng như hồi để trong tiệm vậy.

Máy nấu và dọn đồ ăn

Cận đầu bếp được thong thả, không còn phải hầu hạ ông táo như xưa, muốn đi đánh phế đánh ngầu hầm chi cũng được. Nhưng trước khi đi để miếng thịt quay vào lò, vặn kim máy điện cho vừa chừng, đủ sức nóng làm cho miếng thịt chính thì thôi, rồi cứ hâm đó hoài cho nóng mà đợi chủ đầu bếp trở về.

Lại có máy dọn đồ ăn, mình ngồi nơi bàn cứ việc bấm cái máy thì nó bưng ra, không cần tới bồi coi ăn chi cho rộn.

Máy rửa chén dĩa

Chén dĩa ăn xong rồi thì sắp chén dĩa vô máy rồi vặn cho máy chạy, thì tức khắc máy giội nước nóng và rửa, chén dĩa ấy, không cần đầu bếp phải rớ tay vô.

Máy nấy rửa xong, có máy khác quạt cho khô, rồi lấy mà cất vào tủ.

Ông Breton lại còn nói rằng: sau nầy trong nhà người ta có nhiều thứ máy tiện hơn nữa, chớ không phải có bấy nhiêu máy móc như thế mà thôi đâu.

CUỘC THI HÒA BÌNH

Bên Mỹ-quốc mới đây lại có một người mở ra cuộc thi hòa-bình nữa. Ấy là ông Edward Filene là một người Do-Thái làm chủ một tiệm buôn bán lớn ở tại thành Boston, mới xuất một số tiền 5 vạn đồng, để thưởng cho người nào biết tìm cách gì cho thiệt hay thiệt khéo để cho thế-giới được hòa-bình.

Cuộc thi nầy chỉ cho người nước Ý-nước Anh và nước Pháp được dự thi mà thôi.

NGHĨA TIẾNG A-LÔ!

allo! allo! là hai tiếng người ta thường kêu nhau tại cái máy giây thép nói (téléplone).

Có *người* nói tiếng ấy là do-nơi tiếng allons! của nước Pháp mà người ta dọc trại ra, nhưng không phải. ấy chánh là một tiếng để kêu nhau, gọi nhau của người Mỹ là hallo! cũng một nghĩa với tiếng holà nước Pháp. Bởi bên nước Mỹ có giây thép nói trước nên tiếng allo! thành ra lan khắp hoàn-cầu mà rồi ở Saigon ta dây cũng a-lô, a-lô!

Thời hài
chiêm bao rất linh

Có tên đại tham kia có nuôi được một con ngựa, vóc mình hùng tráng: nuôi dưỡng săn sóc cưng như vàng ngọc, hồi mua giá có một trăm đồng bạc.

Một đêm kia va ngủ, chiêm bao thấy con ngựa của mình mọc cánh bay mất. Thấy việc lạ thường, nên có ý buồn, mới tìm thầy chiêm mộng dặng bằng thử sự ấy kiết hung thế nào:

Có kẻ bàn là điềm tốt, lấy tích ngựa Lục-cánh của chúa Tề-hoàng-Công thuở xưa, ngựa chạy giỏi như có sáu cái cánh vậy. Còn có kẻ bàn là điềm chẳng may, lấy câu: Thú hoá cầm là chuyện quái dị. Anh ta chẳng biết tính làm sao, mới toan dắc con ngựa ấy đi bán lấy vốn lại thì khỏi lo chi việc họa phước.

Dắc đi bán được một trăm đồng, rồi mới đổi một tấm giấy xan ca-cùm gói vào khăn, xinh xang về nhà. Lúc đi dọc đàng bỗng dâu gặp một con chim-ưng (con ó dễ săn thỏ) của ai nuôi rất dạng, và lại lông cánh xinh đẹp đỏ hồi: đang vật một con thỏ mà an dựa bên đàng: anh ta ngó tứ phía chẳng thấy ai, lòng tham cả dấy bèn ôm quách con chim ưng ấy. Đi một đỗi xa, bỗng tay nầy sang tay kia đã mỏi, mới tính, lấy khăn gói bạc đó buộc chưn con chim ưng, rồi bỗng hai tay mà chạy dông về nhà thì tiện hơn. Buộc xong và chạy và tính rằng: Chiêm bao may lắm! con chim ưng nầy giá mắc hơn ngựa mình thập bội. mình xí được dầu họ có chuộc lại cũng được vài trăm quan còn, như lâu ngày mà không ai chuộc, bán cầm bỏ cũng được năm bảy trăm quan. Bằng để nuôi, cho đi săn mồi ngày có mạt nào cũng được lợi đôi ba quan thật là may biết chừng nào????

Những mảng tính tầm khảo, bị chim ưng quào nhằm mặt đau quá nên anh ta vùng buông phứt, chim vọt bay bổng, anh ta vói chụp mà chụp không đặng lại té nhào xuống đất. Anh ta ngồi dựa bên đàng than trách, chác lưỡi châu mày! uổng quá uổng quá! Chừng về nhà, mới nhớ lại, tấm giấy xan đà đi xuôi. Ô hô ngựa đã bay theo ó.

N. K. H.

Cuộc tuyển cử

NGHỊ-VIỆN PHÒNG THƯƠNG-MẠI
ngày 21 Février 1924

Nghị viên Langsa đắc cử

MM. Ballous	152	thăm
Lacaze	131	»
De la Pommeraye	124	»
Duclos-Rauzy	120	»
Canque	119	»
Lamorthe	118	»
Delpeyrat	117	»
Bonelle	115	»
Duchateau	114	»

Nghị-viên Annam đắc cử

Ông Lương-văn-Thân 90 thăm.
Ông Nguyễn-văn-Thọ 86 »

Đông-Pháp kính mừng chư vị rất đặng lòng tin yêu của công chúng mà nhứt là ông Thân và ông Thọ, là chư vị đồng bang, trong khóa rồi làm công trình với thương-quyền của quốc-vức nên mới đăng tái cử.

T. V.

Nữ-Lưu Luận Biện

CHỊ CẢ DẠY MẤY EM

Bớ ba, tư, năm, sáu, bảy! Mấy em ngồi lại đây nghe chị dặn một đôi lời. Thuở mẹ còn sanh tiếng, thường hay dặn chị em mình chớ nên ngồi lê đôi mách, dạo xóm dạo làng, dăm mê bè bội. Nhắc tới đây nước mắt chị lao không ráo, tưởng đến chính chữ củ lao, câu tam niên nhủ bộ, thì chị đau lòng dường như cắt-như bầm.

Nhớ những thuở mẹ than vang cùng trẻ, nhớ những hồi mẹ khuyên bảo chị em ta.. Nay mẹ đã suối vàng cách mặt, còn ai mà dạy biểu sự thiệt hơn.

Mấy em ôi! sách có chữ quyền huynh thế phụ, song phận chị là gái dâu dám sánh nam nhi. Đã biết rằng nam tử thì có chí kinh luân, tuy vậy mà phụ nhân, cũng hiếm kẻ đủ tài tế thế. Kìa như *Châu-thái-Tỉ*, Kinh còn khen đức rạng khuê môn, nọ như *Tống-tuyên-Nhơn* sử còn ngợi nữ trung hào kiệt. Gái như *Tự-đạo-Huần*, gái mà hay vinh bút nên thơ. Gái như *Thái-ran-Cơ*, gái mà biết ngâm kim nên khúc. Mưu cứu chúa khỏi nơi khổ nhục chẳng là *Đường-tử-Huệ*, thứ-phi! Chước cứu cha khỏi chốn giang nguy chẳng là *Hồn-đề-Oanh* thiếu nữ? Nam-tử nhiều trang nam-tử, phụ nhân hiếm đấng phụ-nhân, thuyền bá trôi muôn đặm hồi mênh mênh, sách sử để muôn năm còn vặt vặt: Gái mà có tài có sắc, gái mà có đức có công, lo chi không nơi trao thân gởi phận.

Phận chị dâu dám sánh bì các ả, nhưng mà chị châu lưu gần khắp cả lục châu, có biết đặng một đứng mày râu, đương kiếm con gái nhà giàu dạng lường của.

Mấy em tua cẩn thận, kẻo mà bông hoa lài cậm bãi cứt trâu. Đó cũng người tốt chung kinh luân, song bị huyết trược làm hư khổng đạo; hình dung gả dường dường diện mạo, tục Mô-nô-la là mông-xử lủy đó mơ!

hả hả
T. V

Đông-pháp thời-sự

GIÁ BẠC

Kho Nhà-nước	10 f. 99
Ngân-hàng Đông-Pháp	11 00
Ngân-hàng Hongkong-Shanghai	11 00
Ngân-hàng Chartered	11 05
Sté de Gérance de la Banque Industrielle de Chine	11 95

GIÁ LÚA

Lúa chở đến nhà-máy Cholon (mất sao) mỗi tạ 100 kilo

Vinhlong	5$90	tới	6$60
Gocong	6 00	»	6 10
Baixau	6 00	»	6 10
Baclieu	6 05	»	6 15
Giá thường bực trung	5 92	»	6 02

DỰNG HÌNH ÔNG VAN-VOLLENHOVEN

Hànội.— Nay mai chi đây trong Thành-phố Hànội sẽ dựng một cái hình bán thân ông Van-Vollenhoven quyền Toàn-quyền xứ Đông-Pháp, từ trận trong lúc chiến tranh mới rồi, ai ai cũng còn nhớ rằng sau khi Âu-châu nổi cơn khói lửa thì ngài tình nguyện đi tùng chinh đông lon đội mà trở về Pháp-Quốc. Người ta nói rằng khi ở đây khởi hành, ngài liền mặc y-phục nhà binh và xuống tàu ngồi ngan với các hàng đội chớ không chịu ngồi bực trên.

Hình ngài nghe nói sẽ dựng vào khoản đất một bên giáp nhà hát Tây và một bên giáp nhà thờ đạo mới.

QUÂN ĂN CƯỚP CẠN

Saigon. — Bữa 20 tây vừa rồi, lối bốn giờ rưỡi chiều, Nguyễn-thị-Hai ở Sadec đi lên Saigon và tính đi thăm bà con luôn thể. Khi đi ngan vườn Bờ-rô gần sân đá-banh thì Nguyễn-thị-Hai có gặp hai người đờn-bà ở đâu kia đi lại. Lê thị-Tôi nhuốn kín chuyện rầy rà nên làm bộ đụng Thị-Hai, kế Nguyễn-thị-Của chạy lại tiếp tay, rồi cả hai liền lột hai sợi dây chiền của Nguyễn-thị-Hai lập tức. Nguyễn-thị-Hai bèn la lớn, thì hai con yêu ấy lật đật chạy rút vô một bụi cây mà trốn. Thời may có một người lính tuần-thành chạy đến và rượt theo mà trói được cả hai yêu-phụ. Xét cùng mình thì không có mấy món ấy, nhưng số không mất của nên khiến cho tên lính nghi cho Nguyễn-thị-Của ngậm đồ ấy trong miệng, nên biểu phải nhả ra thì quả có hai sợi dây chiền và một miếng mồ-dai-dòng lộn-lạo trong bã trầu. Còn một miếng mồ-dai-dòng nữa thì rớt dâu mất kiếm chưa được.

Quả tang chánh án, Thị-Tới và Thị-Của cứng họng hết chối cãi chi nữa đặng nên bị dẫc về bót quận thứ nhì mà chờ ngày lãnh án.

ĂN CƯỚP ĐÓ

Cholon. — Đêm mồng 9 rạng mặt mồng 10 Février có một bọn ăn cướp kéo đến đánh nhà tên Trương-v-Gầm, 41 tuổi, làm ruộng ở làng Hòa-khánh Cholon. Hồi đó là 1 giờ khuya tên Gầm còn thức, thình lình thấy đèn đuốc sáng trời, một bọn tới 8 người, mặt mày về vằn vện coi rất ghê gớm kéo tới động cửa nhà nó. Tên Gầm lật đật chạy vô kêu gia quyến thức giậy rồi mạnh ai nấy tầm phương tị nạn. Tên Chánh là con tài gia vì bị lính quính chạy không thoát nên bị bọn ăn cướp bắt dặng và đánh tên ấy một cây trên đầu rất nặng, vì tên ấy muốn chống cự lại với bọn ăn cướp ấy.

Thiên hạ hay tin chạy đến tiếp cứu; bọn ăn cướp biết việc không êm, nên tóm thâu tài vật giá đáng chừng 1,1 lông rồi rủ nhau buồm mất.

Tài-gia là Trương-v-Gầm khai rằng nó không biết mặt một tên nào trong bọn ấy và nó cũng không nghi cho ai tất cả.

CỨNG CÒN LỬA NỮA ĐÓ

Thủdầumột. — Bữa 16 Février vừa rồi, hồi 12 giờ rưỡi khuya thình lình lửa phát lên cháy nhà của Tên Nguyễn-văn-Ất ở làng Chánh-phú-Cường. Nhà tên Ất nầy lại ở khách một bên cái nhà dưới của tên khách Lưu-Huyết. Tri hồ lửa, mà đánh như nhái, người ta đua nhau mà chạy đến chữa lửa cũng như kiến bị nước lục một cách. Ông Cò và cơ lính tập, lính mã-tà kéo vòi rồng chạy tới như bay, lo xịt nước một hồi, mà cũng chưa tắc được đám lửa ấy.

Tên Nguyễn-văn-Ất khai rằng nhà nó mới bị thiêm hỏa đến viếng đây cũng tại tên Vương-văn-Mạnh thù oán nó mà ra, vì tên ấy cách vài bữa trước có gây lộn với nó rồi hăm dọi đốt nhà nó nữa. Nó tưởng lời nói phách lối mà chơi, ai dè nó làm thiệt chuyện.

Khai báo vừa xong chẳng bao lâu tên Vương-văn-Mạnh *mới 16 tuổi mà dữ như rồng* liền bị lính bắt.

MÓC TÚI NỮA ĐÓ

Longxuyên. — Tưởng trông mấy bữa Tết lộn-xộn đông người quân gian thừa dịp mà móc túi kim sư xài Tết.

Ai dè nay hết Tết rồi mà thôi cũ chẳng chừa, cũng còn móc túi kim sư mà cờ bạc nữa chớ.

Như mới đây tên chi-và X... bán vải tại chợ vào coi hát cải-lương tại chợ Mỹ-Phước, lúc 11 giờ rưỡi gần vãn hát lật đật chen lấn ra trước, nhơn lúc lộn-xộn bị điềm chọt cái bọt-tử-phơi, hồi nào không rõ. Hồ lên, lính tuần-thành tảo tác tra xét tưng bừng nhưng ô hô, mất của còn thất công mấy đôi mà tìm cho ra mối.

Hạt cải-lương mà hạt anh bằng mè,
Bỏ nhà, mất của, người ta chê cười.
Hồi rong: Một hạt mấy mươi!

CHẾT VÌ CỚ NÀO?

Giarai. — Tên khách-trú Tran-Cun ở Vinh-Mỹ có vợ Annam, mà người vợ nầy lại có chứa một ghẻ tương rất lớn. Nhà có mướn một con tớ gái, mới 16 tuổi, sạch sẽ đẹp, nên thiếm nọ có ý nghi nan cho khách Tran-Cun lén trộm hoa nếm nhụy. Vì vậy mà nay dở ghẻ tương ra, mai đậy lại hơi hay nghe mùi con đòi. Con ấy lấy làm bực mình nên cũng có nhiều khi về than thở với mẹ cha, nỗi nỗi của thiếm chủ nhà cay nghiệt ấy.

Mới hôm Tết đây, dầu năm mà không kiêng không cữ, thiếm ấy lại rầy rà một trận rất to, con nhỏ ở tức mình, mới mượn đầy oan nghiệt dứt rồi xuân xanh. Qua bữa sau mới hay con ấy thắc cổ mà thắt nơi nhà dưới.

Thiếm nọ mới đến khai với chánh-lục-bộ rằng, vì bị luồng gió độc nên con nhỏ kia đã chết. Chánh-lục-bộ bèn cho phép chôn.

Thiệt hư chưa biết lẽ nào, còn đợi tin tiếp điều.

CÁ HOÁ LONG

Vinhbình. — Hồ đầu tháng chạp Annam, một người ở làng Mai-Phước bắt được một con cá chép 13 lấm. Con cá chép ấy mình nhỏ bằng cườm tay con nít, đầu cũng giống đầu cá chép, nhưng vảy hơi khác, có vẻ nhịp nhoáng hơi lạ, đuôi đỏ xe ra như cái quạt mà hơi cong. Có kẻ đoán là con cá chép ấy độ ngày mồng 8 tháng tư đi thi hóa long, vượt của Võ-Môn mới vào được kỳ đệ nhị, rớt kỳ đệ tam cho nên chưa hóa ra rồng được! Bởi tin tưởng như thế nên họ thả con cá chép ấy vào cái chậu đem về thờ ở chùa Mai-phước.

Câu chuyện cá đi thi tại Võ-Môn Tam-Cấp thì ai ai cũng từng đã nghe rồi hết. Mà ai cũng tưởng hễ con nào nhảy qua khỏi chỗ ấy thì được hóa ra rồng. Chính tôi đây cũng không ác thật hư thế nào. Nhưng cũng may, năm 1923, có dịp đi Vientiane, lúc ghé lại Khône, tôi có hiệp cùng một vài ông bạn, rủ nhau đi xem Võ-Môn Tam-Cấp. Khi kéo nhau vào rừng, thời may gặp ông Sơn-đâm tử tế quá, dắc cho đi coi đủ các chỗ, lại các nghĩa rành rẽ mọi nơi. Nhờ vậy mới biết sức nước đổ lại chốn ấy là thế nào, và núi non chốn chở là làm sao, từ ấy đến nay mới biết chuyện cá đi thi là chuyện không thật. Dùng nói chi cá, dầu cho con người ta mà mình đồng gan sắt đi nữa cũng leo qua không khỏi chốn ấy nữa mà.

Ôi! Trời đất không thiếu gì việc lạ, nhưng sự dị-đoan như thế ta cũng chớ nên tin.

HÚM VÀO RỌ

Thôa-Thiên. — Mới đây ở Nước-ngọt ra cho tới Nong, Phú-Bài, mà nhứt là ở Nong, thường có cọp ra phá phách nhơn dân, bắt người ta và trâu bò chẳng ít. Quan sở tại đã dạy đón lấm la bốn nơi để đánh bẫy, mà cũng không tìm được ông nào.

Hôm chúa-nhựt vừa rồi, dân làng Phước-Tường bảo rằng có một con cọp cũng lớn hiện đang lẩn khuất dưới chơn đèo Phước-Tượng, cứ dòm người ta đi ngan thì chạy ra vồ, người ta sợ hãi lắm.

Lúc bấy giờ Cha cả Hình liền thân hành đến xem, nhưng cha không có súng, chỉ tới rồi leo lên cây để liệu cách mà giết nó. Cũng thời may có quan Huyện Phò-Lộc mang súng đến, liền trao cha Hình một cây, rồi leo lên ngọn cây ngồi rình.

Người ta nói rằng con cọp ấy hôm trước có bị một người ngồi trên xe hơi bắn một phát súng bị thương, cho nên nó đau, chỉ quanh quẩn trong vùng ấy không đi xa được. Tuy vậy chớ xem nó còn mạnh mẽ lắm, như khi cha Hình trèo lên cây mà nó chạy ra toan vồ không được thì nó lại muốn trèo theo lên cây nữa chớ. Nhưng cọp chớ có phải mèo ở đâu mà biết trèo!

Khi ngó thấy nó, cha Hình bắn một phát có lẽ trúng ngay giữa lưng nó, vì người ta trông thấy lúc đó cọp cọp vùng lên một cái rất mạnh, rồi nhảy trái đi chỗ khác. Quan Huyện liền tiếp thêm 1 phát súng, thì con cọp mới chịu gục đầu xuống, rung rẩy cẳng cập rồi mới chịu chết.

VOI VỠ Ổ

Nghệ-An. — Mới rồi có một bầy voi chừng bảy tám mươi con về làm hại miệt khu Bưởi dữ quá phá hết cây cối mà không ai dám chuồi bắn, vì bởi đông lắm. Có một vị Lý-Trưởng chẳng rõ đi đường thình lình mà gặp bầy là rượt nó mà bị nó chà chết tươi. Người em nghe tin anh bị voi chà thì đi tìm, khi đi giọc đường lại bị cọp tha. Một nhà mà bị sự khốn nạn và phước như thế nghĩ cũng tội nghiệp quá.

VẬY MÀ VỢ MỘT VỢ HAI

Haiphòng. — Thành-phố Haiphòng có xảy ra một tấn kịch ghen tương rất kịch liệt, mà sau kết thúc rất bí mật, không ai hiểu ra thế nào.

Số là có một thầy đội kia, dầu điểm vợ lớn, lén lấy một người vợ bé ở nhà quê. Người nầy lén có đem theo nhiều tiền bạc và đeo nhiều đồ nữ trang lắm. Thầy đội cũng biết hai gái một chồng, làm sao ở chung cho tiện, mới đem gởi vợ bé ở nơi nhà một người anh em bạn lính với thầy ta, cũng ở gần bên nhà. Cũng có mạch, vách có tai, bưng bích dân quanh sao được. Vợ lớn biết chuyện, bèn dắc một người chị em nữa, xông xộc sang nhà bạn chồng mình. nhà nầy có nhiều đàn bà ở, chị chàng nầy không biết ai của địch với mình, nên hỏi trong các cô ai là vợ bé của thầy đội ấy. Người vợ bé kia cũng chẳng hiểu người đàn bà nọ hỏi như vậy là ý gì nên tự xưng ngay là mình, thì người vợ lớn cùng người chị em bạn kia, xông vào đánh và tát, bùng, xé tan cả quần áo, lột mất cả đồ nữ trang, tiếng chửi rầy nhao nhao lên. Anh chồng ta nghe tiếng chạy sang, hết sức cang không được bèn kêu xe bắt cả 2 cặp lên đi.....

Rồi người vợ bé kia đi đâu không biết, hiện nay ở Mai-thanh đang đó là mà chưa ta mới.

Việc nhà sắp đặc không êm, mà lại xô một vợ hai nghĩ cho thầy đội nầy cũng hư nhọc quá.

Trồng răng

QUAN LISENO-Y CUNARD

Ở tại đường Chaselloup Laubat và Pellerin

Trồng răng, hàm răng, răng vàng.

Biscuits Quấc Nữ

Bánh đã thơm, lại ngon, để lâu được, có beurre, sữa bò, vanilline và chocolat, ăn không hề khi nào phá bụng.

Có bán lẻ nhiều thứ như quí ông quí bà mua nhiều về bán lẻ, hoặc đem đi xa cho bà con, thì tôi có sắm sẵn hộp lớn, hoặc thùng lớn, để bề cho quí ông quí bà dùng, rất tiện rất hạp phép vệ sanh.

Cũng có vô hộp theo kiểu bánh Âu-Mỹ, hộp lớn 0$50, hộp nhỏ, trôn 0$20, và có gởi bán tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, lãnh nhiều của M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 32.

Cũng có lãnh làm bánh tiệc, hoặc tân gia, tân quan vân vân.

Envoi contre-remboursement.

Nguyễn-thị-Thân 13 Rue Lareynière.

CÓ BÁN NAM KHÔNG PHẢI

NHÀ HỌA CHÂN DUNG
NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
Số 73. Boulevard de la Somme
(NGANG GARE XE LỬA GẦN CHỢ CŨ)
SAIGON

Thợ vẽ tiệm nầy đã có bằng cấp tốt nghiệp nơi trường xảo nghệ, và được 4 cái bằng-cấp Đấu-xảo Hànội; mới năm rồi dự cuộc Đấu-xảo thành Marseille lại được thưởng bằng cấp và Médaille rất xứng đáng. Hình vẽ thiệt tánh xảo và để trăm năm không phai.

Chư quí vị muốn vẽ xin gởi hình chụp đến hoặc viết thơ hỏi, tiệm nầy sẽ gởi cho một tờ cáo bạch có biên cỡ thước tất giá cả và cắt nghĩa phân minh.

Xin ghé mát!!!

TÁI PHÁT KHÁCH LÂU
Của M. TRẦN-NAO dit Khá

Kính cùng quí ông quí bà, quí thầy quí cô, cùng lục-châu quân-tử đặng rõ.

Bấy lâu nay tôi chuyên nghề sự chỗ khoa thể cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn rằng sức lập ra một cái phòng-ngủ hiệu « Tái-Phát Khách-lầu » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài số 41 và 45 Cholon, phòng vì rất thanh khiết lại sang sủa, và mát mẻ lắm, tiền phòng tôi tính rất nhẹ hơn các nơi, cùng trẻ sai vặt (boy) đều dễ khiến, quí khách nhỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí chức thừa dịp đến Cholon xin ghé lại « Tái-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao sao quí chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe hơi đi các nơi tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng tàu, hàng bắc tốt nhứt hạng và bán đồ nữ trang theo kiểu kim thời rất khéo, cũng là xe máy và đồ phụ tùng, lại cũng có thay răng và trồng răng vàng tốt lắm chẳng khi nào hư dặng.

Vậy xin mời quí ông quí bà, quí thầy quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng:

Nay kính bạch
Chủ nhơn: TRẦN-XAO dit Khá

Cordonnerie Tonkinoise

HỢP-THÀNH

PHẠM-VĂN-TÂM, *Propriétaire*
70, Rue Albert 1er, 70. — DAKAO

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

Làm giầy tây, giầy annam bằng da, và bọc nhung, giếp quay da, và quay nhung đủ kiểu.

Nón lợp bằng nỉ, vải trắng, và vải kaki đủ thứ.

Giầy đàn ông và giầy đàn bà làm sur Mesure rất kỹ càng, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Bản hiệu cũng có bán các thứ chè ở người Bắc mang vào, mùi rất là thơm lắm.

Xin quí khách chưa có đến, cần dùng món chi thì bản hiệu xin hết sức làm cho được vừa lòng quí khách.

PHẠM-VĂN-TÂM.
Kính mời.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Nhận hiệu có cầu chứng tại Tòa. *Ở tại đường Viénot số 40 ngan chợ Saigon mới.* Ta que 14, cầu

HUỲNH-VĂN-NHƯNG, kỉ nghiệp.

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng lồng đồng xi ni kên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Để làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHƯNG, cẩn-bạch.

CHAPELLERIE CORDONNERIE DE LUXE. — GRAVURE SUR MÉTAUX

TANG-VAN-PHUC

RUE CATINAT N° 40 et 77 — SAIGON

LÀM ĐỦ CÁC THỨ GIÀY VÀ NÓN CASQUES THEO KIỂU ÂU CHÂU

Bán nhiều kiểu nón feutres màu thiệt đẹp

Chạm con dấu đồng, bằng đồng và bằng đá.

Chạm tên vô đồ vàng; nhiều kiểu khéo như thợ bên tây.

Bán hàng Bắc đã thử

FABRIQUE DE CHAUSSURES ET DE CASQUES EN TOUS GENRES

Vente de chapeaux de feutres couleurs assorties

Gravure sur cachets en cuivre plaques enseignes et marbres.

Sur orfèvreries et bijoux, travaux identiques de FRANCE.

Articles de luxe du Tonkin

TRAVAIL SOIGNÉ — EXÉCUTION RAPIDE

ARTICLES DE LUXE DU TONKIN

Laques SOIERIES Bronzes

MEUBLES INCRUSTATION ET SCULPTATION, TULLES POUR MOUSTIQUAIRES, CHAISES ET BERCEUSES THONETS — ETC. ETC.

Có bán máy và phụ tùng đồ máy

Có bán các thứ máy

THUẬN-ĐỨC

TĂNG-VĂN-PHA

84, Boulevard Bonnard — Saigon

GROS & DÉTAIL

Prix très Modérés

Kính trình cùng chư quí vị. Tiệm tôi có bán các thứ hàng Thiểu, hàng Đong, Tô và Ghế salon.

Chạm và cẩn ốc vân mâu, ghế Thonets.

Hàng tơ lụa đủ màu: Lãnh Bướt, Bang Quế, Gấm, Tố, Lượt. Đờn Kim, đờn Tranh, Vải may mùng

Hàng tốt, giá bán hạ, để chiều Khách, xin mời quí vị lại mua giúp chúng tôi rất đội ơn.

Bán sỉ giá rất hạ, xin quí Khách viết thơ về thương nghị.

THUẬN-ĐỨC, *Kính mời.*

A. [illegible]M

N° 36-38, Rue Lefèbre N° 36-38

SAIGON

THIỆN NGHỆ VỀ VIỆC RÁP MÁY XAY LÚA GẠO

Đã ráp hơn 30 cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 60 tấn ở tại Đông-pháp.

Cam kết chắc chắn về sự lúa gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy móc.

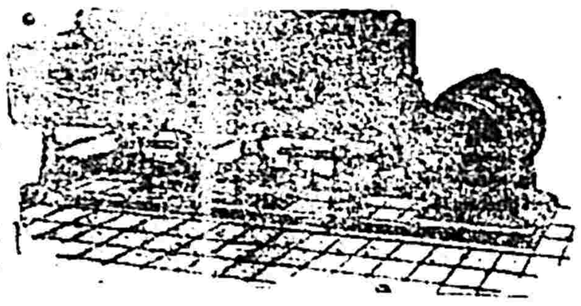

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRẦN [illegible] — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÓ-TO [illegible] CHẠY

ESSENCE BROC — PLUS DE MOUSSE MOINS D'ESSENCE

Essence BROC

La Meilleure

La Plus Economique

En Vente partout

Distributeurs ouverts jour et nuit

Chez BRUN et GAY

ĐẠI-LÝ Ở CÁC TỈNH

Cholon. — Lương-Dương-Ký, 9 Avenue Jaccardo. *Bạc-liêu.* — An-Kiều-Lợi, Vĩnh-Tường. *Nhatrang.* — Hập-Ưn. *Phnom-Penh.* — Kim-seng-Heng. *Bắc-ninh.* — Hồng-Hoa. *Tân-an.* — Quản-tiến-Lợi. *Sontay.* — Quảng-Xương. *Tourane.* — Lương-Thương. *Saïgon.* — Lê-Sanh. *Soctrang.* — Huỳnh-Phát. *Camau.* — Quản-đức-Xương. *Longxuyên.* — Tăng-Vương. *Cantho.* — Trần-trọng-Kỳ. *Hoàn-kiếm.* — Công-Phát. *Mytho.* — Mỹ-hòa-Đường. *Minh-hoa.* — Mai-Hoa.

Dầu săn hiệu "CUP" kêu là "BROC". — Thượng hạng.
Dầu lửa hiệu "CUP" kêu là "TASSE". — Tốt nhứt hạng.
Dầu lửa hiệu "CLOCH" kêu là HORLOGE". — Tốt [illegible] nhì.

HÃNG

Comptoir industriel et électro-mécanique Dây nói số 413

[illegible] DIÊN THÊM-LAURENT

44 bis, Rue LAGRANDIÈRE, 44 bis

SAIGON

ĐIỆN-KHÍ

[illegible]

MÁY MÓC

[illegible]

Ai muốn xin họa đồ gì đính giá không ăn tiền công đồ.

THIỆT-NGHIỆP-XƯỞNG

F. NAM & L. LUC FRÈRES

đường Pellerin môn bài số 142. 144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ-sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông mà các thứ kim khí rất huê-mỹ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo vân vân, dùng máy điện đổi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở tầm thường và đúng chữ,

RÈN GIƯỜNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN

LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa và rào sắt, cửa ngỏ rào sắt đi kiểu để rào mã.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có lãnh đồ thâu-lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

NHÀ MÁY XAY LÚA KIM-THỜI

NAM-THUAN-AN

M. NG.-CHIÊU-THÔNG

Ở góc đường Bonnard

và đường Pallikao

Dây thép nói số 729

Dây thép thường: Thông Cholon Binhtây

Máy xay chạy bằng mô-tơ điện-khí rất tinh tảo.

TIỆM

HÀ-PHƯỚC-SANH

Vĩnh-Phước — Sadec

Một cửa phố trữ đủ thứ thuốc Tây-Tàu thần hiệu.

Dầu thơm, giấy, viết, mực, để học trò dùng.

Lột cũng bán xe máy và đồ phụ tùng.

Rượu Tây, rượu lâu, đồ hộp v.v đủ đồ dùng trong dịp tiệc.

Giày, nón, giếp, guốc Bắc Kỳ, hàng Bắc, hàng Tàu, lãnh may y phục Annam

Cũng có bán đủ thứ thuốc của tiệm Nhị-thiên-Đường Cholon.

Từng trên lầu có cho mướn Phòng-ngủ.

Tiệm nầy buôn bán chắc chắn và tiếp rước tử tế; giá nới hơn các nơi.

Xin đồng-bang quang cố, tôi biết lòng đội ơn.

Nay kính mời.

Chủ-nhân: Hà-phước-Sanh.

HÔTEL [illegible]

Tân-Long lữ-quán

Kính cùng quí khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu Hôtel de Cholon, Annam kêu *Tân Long lữ-quán*, ở đường Marins số 87-2; 4 từng phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, từng dưới nhà hàng bán rượu tây và đồ hộp đủ thứ; từng thứ nhì và thứ ba phòng ngủ; từng thứ tư để chiếu mát đặng cho quí khách hứng gió cho thong thả.

Xin quí khách thừa dịp đi ghé đến tiệm tôi một lần thì rõ. Xin chiếu cố rất cảm ơn.

Nay kính

Chủ-nhơn: Kha-U-Phúc

Biscuits Quốc-nữ

Bánh mới thơm lại ngon, để [illegible] lâu. Làm kỹ càng, và rất tinh khiết, có beurre sữa, vanilline, chocolat.

Cũng có và hộp, mỗi hộp giá là 0 $ 50.

Lúc quí ông quí Bà có về Lục-tỉnh, hoặc ở Lục-tỉnh lên Saigon chơi, xin nhớ lấy ra vô mua ít nhiều cho bà con dùng thử.

Bánh nào cũng bánh sống có lẽ quí ông quí bà nghĩ vì tôi là em chưa lại là người Annam nên giúp tôi làm nghĩa.

Có gởi bán lẻ và bán nguyên hộp tại tiệm M. Nguyễn-khắc-Trương, Số 82, Boulevard Bonnard.

Cũng có gởi contre-remboursement, quí ông quí bà muốn sỉ xin gởi thơ thương nghị.

NGUYỄN-THỊ-THÂN

N° 13 Rue Lareynière Saigon.

THIỆT-NGHIỆP-XƯỞNG

F. NAM & L. LUC FRÈRES

đường Pellerin môn bài số 142. 144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ-sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông mà các thứ kim khí rất huê-mỹ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo vân vân, dùng máy điện đổi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở tầm thường và đúng chữ,

RÈN GIƯỜNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN

LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa và rào sắt, cửa ngỏ rào sắt đi kiểu để rào mã.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có lãnh đồ thâu-lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

HÔTEL D'ANNAM

NAM-VIỆT KHÁCH-LẦU

N° 72 A 80, BOULEVARD CHARNER, — 19, QUAI LE MYRE DE VILERS

Đường Kinh-lấp, đường Carabelli và đường mé-sông Le Myre de Vilers, SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm

Kính cùng Quí khách rõ, tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HÔTEL D'ANNAM (*Nam-Việt Khách Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được cận tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đi Saigon đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngánh rất mát mẻ tại đường mé sông Le Myre de Vilers, nhà số 10 Saigon.

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Cẩn khải.

TRƯỜNG-TƯ

"Huỳnh-công-Phát"

19 à 37 Boulevard Kitchener Cầu-ông-Lãnh Saigon

Nhơn nghỉ lễ Tết, Bổn-trường định tựu trường ngày thứ tư 20 Février 1924 nhằm ngày 16 tháng Giêng-Annam năm Giáp-tí.

Bổn-trường có mở dạy lớp 1re Année (năm thứ nhứt về Bằng-cấp Tốt-nghiệp) lớp ấy nhiều Giáo-sư Langsa và Bổn-quốc có Bằng-cấp Cao-đẳng dạy. Dạy luôn tới thi Bằng-cấp Tốt-nghiệp trong ba năm mà thôi.

Sách học trường phát cho học-sanh học trong, không tính tiền. Mỗi trò mỗi tháng học trong 19 $ 00 (lớp lớn) (giặc ủi về phần trường chịu): ăn và nghỉ tại trường buổi trưa thì 13 $ 00; học ngoài 8 $ 00.

Ngày nhập trường, mỗi trò học trong (trong tám lớp, từ lớp nhỏ tới 1re Année) phải sắm trước: một cái mùng trắng bề dài 1m80, bề ngan 0m75, bề cao 2m50; một tấm nệm da-lăng hay là nệm chiếu bề ngan 0m75; mền, gối và một hay là hai bộ đồ Langsa, đồ dẫn đi dạo.

Từ đây, nếu Phụ-Huynh học-sanh muốn cho em cháu học nơi Bổn-trường, xin gởi thơ dặn chỗ trước.

Cáo bạch

Nguyên tiệm tôi hiệu là TÂN-CAM LONG, lập ra đến nay đã được mười mấy năm.

Cũng vì nhờ ơn Lục-châu quí Ông, quí Bà chiếu cố; nên mới được vững bền như thế.

Nay tôi có mở thêm một căng nữa hiệu là CAM-LONG-CHÁNH cũng kế gần cùng tiệm cũ, nên tôi kính cho quí Ông, quí Bà hay, nhơn dịp rảnh có lên Cholon xin dời gót ngọc đến trước xem chơi cho biết, sau giúp giùm. Tại tiệm có bán đủ thứ nón giày dù khăn cùng nhiều món khác, xin kể sơ qua, giá tính nhứt định, rẻ hơn các tiệm khác và khi nào quí Ông, quí Bà có ghé, tôi lấy làm hân hạnh tiếp rước cho vừa lòng chư vị.

Nay kính,

Cam long-Chánh kính đồn.

NHI-THIÊN-ĐƯỜNG

38, rue de Canton, Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC TỬU

(Thuốc rượu Nhị-Thiên-Đường)

Thuốc rượu của tiệm Nhị-Thiên-Đường là một thứ thuốc rượu rất quí, do nơi tiệm chánh ở tại Quảng-Đông tỉnh Thành gởi lại; diên niên trường thọ, đoạt tạo hóa chi công. Xưa nay chưa có thuốc rượu nào mà bổ dưỡng nhơn thân, điều hòa huyết mạch cường tráng tinh thần cho bằng thứ rượu thuốc nầy, hễ uống nó hưởng thì mặt mày hồng nhuận gái trai già trẻ, bốn mùa đều dùng được, hết nó là bá bổ Thánh-dược, công hiệu như thần.

Nếu uống nó cho thường thì ít iêu trừ bá bịnh; tinh-thần khương kiện, định dưỡng nhơn thân; khai kỳ diên-vị, máu mê đều dạng, nước da nhu mềng, những người mà tiền thiên bất túc, hậu thiên thất điều, thì nên uống nó cho thường mà bổ dưỡng.

Đờn bà mà vàng ủn ốm gầy thì nên dùng nó, hoặc muốn an thai bảo sản, thì uống thứ thuốc rượu nầy khỏi lo sẩy hoạn.

Ấy là một thứ thuốc VỆ-SANH rất nên bổ dưỡng.

Chư tôn có mua thì hãy nhình cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT mập của hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG thì mới khỏi lầm thứ giả uống vào sanh bịnh.

Trị những các chứng kể ra sau nầy:

1.—Người còn thiếu niên mà dùng nó thì khỏi sợ Tiên thiên bất túc.

2.—Người trung niên mà uống nó thì khỏi lo bịnh hậu thất điều.

3.—Người lão niên mà uống nó thì khỏi lo bịnh khí suy huyết kiệt.

4.—Đờn bà con gái mà dùng nó thì khỏi lo về bịnh thất điều,

5.—Người văn nhơn dùng nó thì có ích về thần trí mở mang.

6.—Người thương cổ mà dùng nó thì có ích vì cần lao mà không biết mỏi:

7.—Những kẻ hồ Á-Phiện mà dùng nó thì có ích vì khỏi phục nguyên tinh.

8.—Người không có con mà dùng nó thì ắt nhiều con cháu lắm.

CÁCH DÙNG: Mỗi bữa trước khi ăn cơm 5 phúc đồng hồ tùy theo sức mình mà uống.

Giá tiền: Ve lớn..... 1 25
Ve thường..... 0 20

Tại đầu chợ mới Saigon

Đường d'Espagne 138

Gần Khách-Sạn Cửu-long-giang có một tiệm của người Annam mới lập bán những đồ Bắc và đồ Tây:

Giày dép Bắc-kỳ, ô-đồng bạch, đồng-đỏ mạ đồng và các đồ đồng thau khác, vải mạ mùng dệt tại Bắc-kỳ, nón Tây và đồng-hồ Huế-kỳ. Đồ nấu ăn, nấu nước Aluminium ghế Thonet thiệt hiệu tại Úc-quốc. Xe máy và đèn khí đá. Đồ pha-ly, mền khăn, đờn kiểm và các đồ tạp-hóa vân vân.

Xin mời quí vị đến mua thử một lần, thì biết giá cả và sự thật tình cùng chẳng.

Chủ nhơn,

Trần-quang-Xuân.

PHÒNG TRỒNG RĂNG THIỆN NGHỆ

HIỆU LÂM-QUANG-SỈ

N° 92, Boulevard Bonnard

Ngang nhà thuốc thí (chợ mới) Saigon

LÂM-NGỌC-THẠCH

Trên lầu N° 58, Rue d'Adran

Ngang tòa Tân-Đáo (chợ cũ) Saigon

Kính cùng quí Ông, quí Bà, quí Thầy và quí Cô đặng rõ: Nguyên chúng tôi làm nghề trồng răng và bịch răng vàng có hơn lâm năm dư, nên sự kỹ càng, chắc chắn và khéo léo của chúng tôi làm chẳng khác chi người Langsa, song một đều nên lưu tâm là nghề chung mà lại ý riêng của người thợ vậy mà thôi.

LÂM-QUANG-SỈ

Kính cáo

LỜI RAO

Tiệm Vĩnh-Xương

Kính cáo cùng chư quí-vị đặng rõ: nay tôi có lập một Atelier tại Bình-tây đường Gia-phú, Atelier nầy sửa xe hơi, xe-máy, sơn hãm xe-máy, xi nickel, đồng xe-kéo, sửa xe-kéo, và có bán đủ các thứ đồ phụ tùng cho xe-máy và xe-kéo, và có sửa đủ các thứ máy điện, có đúc gan đúc đồng xin quí-vị tưởng nghĩa, có sửa máy chỉ, hay là xi sơn vật chi, xin đem đến tôi, tôi sẽ tính giá rẻ.

Nay kính cáo,

NGÔ-VĂN-TRI,

đường Gia-phú số nhà 44 ngan xe điện à Bình-tây (CHOLON).

TRƯƠNG-THÁI-TRÚ

Chủ nhơn

NAM-CHÂU KHÁCH LẦU

Rue Amiral Courbet Saigon de 29 à 35

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng-rãi, rất thanh-tịnh và lại khoản-khoát. Giá rẻ.

Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại «Nam-châu khách lầu» chắc đều đặng vừa ý. Boy rất khuôn phép.

Có xe-hơi, tiện cho quí khách khi muốn du-lịch.

Lâm-quang-Roi.

Chủ nhiệm.

TIỆM ĐÓNG XE

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro môn bài 99 và 101

(Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng ô: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe ngựa và cũng có bán các thứ xe cả sẵn gì chắc chắn; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su hằng cây giá tỉ bên [illegible] chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đèn tây, đồ bắt kẽ xe đực hiếc và xe song mã bằng da tây mềm ắt khéo và chắc, có bán yên cời, tuông đạp hai tiến, bình để thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe.— và sửa xe.

Cúi xin qui khách có dịp đến Đất-hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm [illegible] thì tôi rất cảm ơn hạ cố. Còn [illegible] quí khách ở xa muốn gởi thơ [illegible] món chi cũng giá cả tới sẵn [illegible] hầu đáp.

Chủ-nhơn cẩn khải,

XIN CHIẾU CỐ

Đời thạnh trị thái bình, thì con người sanh sẳng ra càng đông đảo hơn khi trước bội phần, bởi vậy tôi dòm thấy mỗi khi Saigon có hội chơi lễ, hoặc là cuộc chơi v.v. thì tội nghiệp cho qui-khách ở lục-châu lên Saigon chơi, mà chẳng đủ khách-sạn nghỉ ngơi, làm sự vui thành ra buồn. Bởi vậy chúng tôi mới lập ra một Tiệm-ngủ hiệu NAM-TRUNG KHÁCH-SẠN *tại đường Némésis N° 101-103 gần bên góc Tiệm cầm đồ Saigon. Phòng ở từ phía theo mặt đường đi, rộng rãi mát mẻ tư bề và yên tịnh, lại gần các mối đường xe lửa Cholon, đường giữa, đường mé sông, và xe Biên-hòa, xe Mytho, rất tiện cho qui-khách khi lên xuống.*

Cúi xin qui-khách lưỡng tình đồng-bang giúp cho chúng tôi bền vững, thì ơn ấy ghi tạc hằng ngày.

Quản-Lý:

HIỆP et THẮNG.

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÂY

ROTINIER

Réparation des Raquettes

Rue Turc n° 14

SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, vẫn có một nghề làm ghế mây theo kiểu Hồng-kong, ghế dài, ghế đưa, ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thức, đủ dạng rất khéo rất đẹp, có sửa vợt mây, đồ đánh trái lăng; giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi, tôi vui lòng tiếp đãi.

TRẦN-LONG cẩn khải.

ANCIENNE MAISON PHU-TOÀN

ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LÊ-VAN-BEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

DANH DÂY THÉP

Đề như vầy:

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Cholon

DÂY THÉP NÓI

Số 653

NHI-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO ĐƠN HOÀN TÁN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY:

VẠN-ỨNG-NHỊ-THIÊN-DẦU

Dầu nầy vốn của Ông Y-SANH VI-TẾ-SANH đã dày công tiềm kiếm các thứ thuốc nơi các danh-sơn, đem về bổn thân chế luyện nấu ra kỉ lưỡng, thiệt nó có sức đuổi phong, ngự hàng, tán nhiệt, công hiệu lẹ làn, bất cứ nội chứng ngoại khoa thấy đều linh nghiệm, các ông có mua thì xin phải nhìn cho kỉ cái nhãn hiệu ông Phật-mập của tiệm NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG thì mới khỏi lầm đồ giả.

Chủ trị các chứng kể ra sau nầy:

1° Bốn mùa cảm mạo, nghẹt mũi nhức đầu, tay chưng bủi hoải, trang thử trăng hàng cảm nhiễm khí độc, trong uống ngoài thoa, thấy đều dùng được.

2° Trẹo trực, đau bụng, ăn uống không tiêu. Sinh bạng ợ chua, lòng như lửa đốt, trong ruột quặn đau, ngoài thoa trong uống, thấy đều dùng được.

3° Đàm lên chận nghẹt, bất tỉnh nhơn sự, hàm răng ngậm cứng, tức thì phải đứng dầu nầy mà thoa nơi phía trong môi, và thoa luôn nơi mang tai, thoa dưới cổ hai bên cuống họng, phải thoa cho thường thì tỉnh lại liền.

4° Ho hen khò khè, đàm lên chặt nghẹt, hơi thở không được thông, thì phải lấy dầu nầy mà thoa nơi cuống họng và trước ngực cho thường, lại phải nhỏ chừng 10 giọt dầu vào một chén nước sôi mà uống thì thấy hiệu nghiệm.

5° Đờm bà nằm bếp mà hay xây xẩm, hoặc nhức đầu đau bụng thì phải lấy dầu nầy mà thoa 2 bên mang-tai, trên ngực, dưới bụng, rồi cũng coi theo cách nói trên đây mà uống thì thấy sự hay. Hoặc lúc có thai mà đàng thường dầu nầy thì lại càng tốt lắm.

6° Con nít mà bị kinh phong mỗi ngày đêm la khóc, hoặc hay ọc sữa, trong ruột có phong, ngoài thoa trong uống hiệu nghiệm như thần.

7° Đi tàu đại sóng mà mửa, hễ biết mà dùng dầu nầy thì ắc là an nhiên vô sự.

8° Hoặc bị đầu phong đau nhức, hoặc bị phong thấp tay chơn nhức mỏi, hoặc bị phong hỏa mà đau răng, phải dùng thứ dầu nầy mà thoa xát nơi mấy chỗ đau thì ắt hết liền.

9° Nhưng là vô danh thũng độc, các thứ ghẻ chốc, con nít bị thai độc mà sanh ghẻ, ngứa ngày cả mình, hoặc bị muỗi cắn, hoặc bị sâu xuống; cứ dùng dầu nầy mà thoa thì thấy hiệu nghiệm.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi lần từ năm giọt tới mười giọt, con nít, mỗi lần thì từ một giọt đến năm giọt, phải pha với nước trà hay là nước sôi mà uống.

Giá mỗi ve là..... 0$26

HÓA-ĐÀM-CHỈ-KHÁI-TÁN

« THUỐC HO »

Thuốc ho nầy của Ông Vi-tế-Sanh ra công lên non núi tìm kiếm các thứ dược tài bào chế ra thứ thuốc ho nầy trị các bịnh ho: ho gió, ho lao, ho lồn, ho ra huyết, ho lâu năm, và bịnh lức;

Dầu ho dữ dằn cho thế mấy uống thuốc nầy trong nửa giờ thì bớt, vài ngày đã lành bịnh.

Người thường mỗi ngày uống 1 gói thì trừ được các bịnh và bổ huyết.

CÁCH DÙNG:

Như người lớn mỗi ngày uống 1 gói khi ăn cơm rồi, hay là đang khi hơi thì uống với nước trà.

Còn đờm bà có chửa uống nửa gói.

Và con nít chừng ba tuổi cho đến 6 tuổi, 1 gói phân làm 4; 6 tuổi cho đến 12 tuổi, một gói phân làm 3; 12 tuổi sắp lên uống nửa gói.

Cữ ăn: « đồ chiên xào, trái cây, rau sống, đồ cay và rượu, mấy món đó chẳng nên dùng tới.

Giá mỗi gói 0$15, — 10 gói... 1$40

THẦN HIỆU NHÂN DỊ CỰC THỦY

Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chí yếu hơn hết, nếu không cẩn thận, để cho dếm rải ro mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải khốn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu những phương áo diệu mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bịnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhặm, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhứt nhối xốn xang, hoặc sợ chói mà không dám ngó chỗ sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm như ban nhãn hoạn thấy đều dùng được cả.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần vào con mắt, kị uống rượu cùng ăn đồ chiên xào, [illegible] nhậy.

GIÁ

Mỗi ve lớn là... 1$00

Mỗi ve nhỏ là... 0 30

NHI-KHOA-CĂNG-CỰ-TÁN

Chủ trị con nít cấp mang kinh phong, cùng các chứng bịnh của con nít kể ra sau nầy:

Cảm mạo thương hàng, tỉnh nóng mặt đỏ, bị đàm ngăn chặn, con nít lảo lên, hoặc trợn trắng, cắn răng, cứng hàm, bất tỉnh nhơn sự, miệng, mũi trừng khí, trong ruột đau thắt, hơi thở khò khè mà làm ra ho, hoặc khóc đêm và giựt tay giựt chơn, đường đại huất lỏn, hoặc miệng mồm khô khan lại hay khát nước, ấy là chứng CẤP-KINH-PHONG phải dùng nước trà mà uống với thuốc tán nầy.

Còn thoạt nóng, thoạt lạnh, khi mửa khi tả, rút tay rút chơn, da mặt xanh vàng mét, ốm gầy, khô khát, ọc sữa, ăn uống chẳng đặng, khóc khan không có nước mắt, đêm ngủ con mắt không nhắm, đường đại, đường tiểu không tốt, tay chơn lạnh ngắc, rét lâu chẳng hết, ấy là chứng MẠNG KINH-PHONG phải dùng nước gạo rang mà cho uống với thuốc tán nầy lập tức thấy hiệu nghiệm.

CÁCH DÙNG:

Con nít trong tháng tới 3 tháng uống mỗi ngày 1 gói phân làm 2 lần. Từ 4 tháng tới 12 tháng mỗi ngày một gói. Từ 4 tuổi sắp lên, mỗi ngày uống 2 lần, mỗi lần 1 gói. Còn con nít ngày thường muốn nó ăn chơi thì mỗi ngày cho nó uống nửa gói, uống với nước trà thì trừ dặng các chứng bịnh và mạnh mẽ trong mình.

Mỗi gói giá là..... 0$25

THẦN HIỆU PHÁT LÃNH HƯỜN

« THUỐC NÓNG LẠNH »

Trị bịnh nóng lạnh, bịnh rét, man bạch, ban dĩu, cảm mạo sương hàng, phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mê mang, nhức đầu, miệng khô, tứ chi mỏi mệt, ăn uống không tiêu.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là 14 hườn, uống với nước trà.

Còn con nít một tuổi uống 1 hườn, 2 tuổi uống 2 hườn, 3 tuổi uống 3 hườn.

Con nít mấy tuổi thì uống theo mấy hườn, tới 14 tuổi thì uống theo như người lớn dùng 14 hườn mà thôi.

Như bịnh rét thì phải uống trước cơn 2 giờ đồng hồ khi chưa có phát rét.

Cữ ăn: « rau sống, trái cây, đồ nguội lạnh, mấy món đó chẳng nên dùng tới ». Làm y theo như vầy, dầu bịnh nặng hung, hễ uống thuốc nầy vài ngày thì hết bịnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai uống 3 hườn bổ thân. Hãy nhìn chữ cái nhãn ÔNG-PHẬT, hiệu Nhị-Thiên-Đường, thì mới phải là thuốc thiệt kẻo lầm thứ giả.

Giá mỗi gói..... 0$10

AI MUỐN LÀM GIÀU

Bỏ ra 20 quan mà may ra được

500.000 quan

Mua một cái trái-đơn của CÔNG-TY PANAMA có rút số để hoàn lại (*Obligation Panama à lots*). Lúc mua phải nộp ngay 20 quan, còn thì mỗi tháng nộp 20 quan, nộp trong 17 tháng theo như lệ định trong luật. (Như vậy mỗi ngày dề dành mấy su, có thể trở nên giàu có được).

Hễ nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái-đơn mà riêng mình được quyền sở-hữu, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến lúc trái-đơn trúng số về lô nào thì mình được lãnh nguyên cả tiền lô ấy. Mỗi trái-đơn trước sau thế nào cũng trúng một lô ít 500.000 trở xuống đến 1.000 quan, không có thì cũng được hoàn lại là 400 quan. Mỗi năm có mấy lần rút số, số lô cho trúng tuổi năm hơn 3 triệu quan.

Như vầy mua trái-đơn thế nào cũng lợi, không khi nào thiệt

CÓ NHỮNG LÔ SAU NÀY

130 lô	500.000 quan	260 lô	5.000 quan
170 lô	250.000 —	1.320 lô	2.000 —
230 lô	100.000 —	13.200 lô	1.000 —
260 lô	10.000 —	1.700.200 trái-đơn hoàn lại làm	400 —

Người có TRÁI-ĐƠN được dự CUỘC RÚT SỐ MÀI CHO ĐẾN KHI SỐ TRÁI-ĐƠN RÚT RA THÌ THÔI

Các lô được lãnh nguyên tiền, không phải trừ phí tổn chi cả. Mỗi lần rút số sẽ nhận được một cái bảng kê số trái-đơn trúng số, không phải trả tiền. Các số kể trong bảng ấy đều với cái trái-đơn để tại nhà băng, các nhà có trái-đơn có thể đến xem được, theo như điều khoản trong bản luật riêng ngày 12 Mars 1900. Bản luật ấy là một bản luật bảo chứng, giữ gìn cho các nhà có trái-đơn, không có điều gì phải nghi ngại cả.

Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rút số

Các người muốn dự các cuộc rút số ấy thì xin ngay 20 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 3 Rue Paradis, MARSEILLE, France

Xưởng thợ-mộc, chạm và cẩn hiệu là:

"Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA"

Tại Lãnhthiệu Quai E. Outrey

Có đóng sẵn đủ các thứ bàn, ghế, tủ, văng v. v. toàn bằng cây Trắc, Cẩm-lai, Gõ và có đủ thứ mặt-đá Cẩm-thạch, lớn nhỏ và lành làm theo kiểu.

Đã hơn 15 năm nay các nơi đều nghe danh và được vừa lòng cùng khen ngợi luôn. Có sẵn nhiều món rất xinh đẹp, để cho quí ông muốn chọn đồ khéo lạ. Muốn đặt đồ cho khéo và vừa ý, thì nên gởi thơ mà thương nghị với Xưởng-thợ-mộc nầy.

ĐỒ CẦN, ĐỒ THÊU VÀ HOA-LY

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIÊM

Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon

GIÁ RẺ:

Tiệm nầy có trữ đủ các đồ CẦN DÙNG VỀ ĐÈN KHÍ như DÂY ĐÈN BÓNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN ỦI ĐIỆN vân vân và đủ các kiểu ĐÈN THẮP BẰNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỬA có MÁNG SÔNG và HÀNG TƠ LỤA BẮC-KỲ.

Bán sỉ và bán lẻ giá rẻ.

CÔNG TÂN BÌNH CÀNG DƯỠNG QUÁ CÔNG TY

Số 85-87 đường Marins — Cholon

ĐÃ NGON MÀ HẠP VỆ-SANH

Sự học-cứu đời nay, đâu đâu cũng chú trọng về phép vệ-sanh, mà nhứt là các món thực-phẩm.

Bổn hiệu đã chế ra nhiều thứ bánh ngọt và trái cây muối dưỡng, hơn hai mươi món, đã ngon diệu thơm tho mà để lâu không hư không ẩm, là một món ăn rất hạp phép vệ-sanh vậy. Xã-hội yêu dùng và khen ngợi các thứ thực-phẩm của bổn hiệu kể trên đó là một món thực-phẩm cao-thượng hơn các thứ bánh khác xin chư tôn quan cố.

CÁC TỈNH NAM-KỲ VÀ PNOM-PINH ĐỀU CÓ TIỆM ĐẠI-LÝ.

Thế nào là một nền Văn-minh ?

Bài diễn-thuyết của Ông P. MONET giảng tại H. V. N. T. N. ngày 8 Octobre 1922

Thưa các quí-hữu,

Tôi không định-ý trong buổi nói chuyện hôm nay độ một giờ đồng hồ, đem kể lịch-sử các nền văn-minh từ xưa đến nay mà nhân-loại còn ghi-nhớ, nghiên-cứu căn-nguyên cùng sự mở-mang các nền văn-minh của Ca-đề-An, A-sỹ-lý, Ai-cập, An-độ, Chi-na, Hy-lạp, La-mã và của Thái-tây cận-đại, xét-khảo tới thâm-nguyên đã làm cho các văn-minh ấy phát-đạt, và nhất là tra-cứu xem vì lẽ gì những văn-minh ấy đã sinh ra biến-suy. Học khảo-cứu như thế tuy rất là hay, là bổ-ích, nhưng nếu đây ta nói đến thì sẽ lạc-xa giới-hạn nhiều quá, vậy nay tôi chỉ nhân-dịp mà khuyến-khích anh em lưu-tâm theo-đuổi cái học ấy từ bây giờ và mai sau trong những khi đã ra làm nghề-nghiệp có thì-giờ rảnh-rỗi.

Đến đây tôi hãy xin phép mở một đoạn chú-thuyết riêng và khuyên anh em một câu mà thường tôi nhắc lại luôn-luôn. Thiếu-niên Annam ta thật là có tiếng hiếu-học: tôi biết rằng phần nhiều các anh em đây hết sức mài-miệt những bài vấn-đáp thi-cử cuối năm, thì nay phải gác-bỏ mọi sự giải-trí, cảm-cúi làm việc cả những ngày nghỉ trong tuần-lễ. Các anh em chăm-chỉ thế là vì lòng muốn chính-đáng thi-cử đỗ-đạt cho khỏi phụ công-của nhà đã phí-tổn cho đi học-hành, và để anh em nay đang ở chức-vị học-sinh tầm-thường mà bước lên chức-sự danh-giá vinh-hiển, vững kế sinh-nhai cho thân-gia hậu-vận. Chăm-lo như vậy thật rất là hay, nhưng xin anh em cho phép tôi nói thực-tình rằng: sự chăm-lo ấy có điều thái quá, làm cho anh em lấp mất cả các chi-khiếu năng-lực, khiến cho anh em học-hành sửa-soạn trong mấy năm đó như thế là người hoảng-mê hành-động, thế thực là bất-lợi cho sự mở-mang trí-thức tươi-tốt trong tuổi thanh-niên của anh em, không bao giờ nó quay lại nữa và rồi suốt đời anh em còn nhớ-tưởng không quên. Hầu-hết cả anh em cảm-cúi biệt-chuyên thái-quá về việc học thì đến nỗi không thiết xem tới một ly học-thức gì ở ngoài chương-trình nhà-trường; mà lại coi cả những việc học-thức đó làm khinh-thường, có lẽ tưởng rằng mình đã chăm-chỉ về thi-cử mà bỏ những việc trí-thức quan-hệ khác thì cũng là phải, chớ không đáng trách. Nay các anh em, nay cần phải giảng rõ để anh em biết rằng cách học-tập đó là trái đáng bổ ích-lợi cho anh em. Sự mở-mang trí-thức cũng như luyện-tập thân-thể, phải làm một cách điều-hòa hoạt-động tới hết các bộ-phận toàn-thân; bày ra trước mặt anh em đây một cái thí-dụ rất buồn cười, tôi lấy làm thích-chí làm trong khi tuổi-trẻ: Có nhiều cậu thiếu-niên muốn cho người mạnh-mẽ bền dịnh tập thể-thao. Mỗi người hết sức luyện-tập nhưng chỉ chuyên riêng một nghề mà theo một ông thầy chuyên-môn học-thức hẹp-hòi dạy-bảo. Một người chỉ tập riêng nghề bơi thuyền thì những bắp thịt cánh tay và ngực nở-nang to-béo lạm; nhưng hai chân không được cử-động cứ gác luôn ở trên thang thuyền thì hóa ra gầy-còm không có sức mang nổi được thân; một người khác mê học nghề xe-đạp: những bắp chân thì to-béo lắm, nhưng đến ngực thì cong lưỡt, trông người tựa như một cái cây sinh ra còm-cõi, động gió là đổ-nghiêng. . . Cả một bọn thiếu-niên hình-thể quái-dị thế đã bày chứng sự kết-quả của cách học tập quá ham và qua thiên về một đàng. Vậy các quí-hữu, nay là bổn-phận anh em phải biết tránh-giữ cho khỏi tới cảnh phiền ấy. Xin anh em biết rằng có nhiều ông giáo đang dạy anh em học, tôi đã được tự-do bàn-luận với các ông về vấn-đề ấy, chính các ông, tuy khen anh em chăm học, mà lại lấy làm thương-tâm nhất vì thấy anh em chỉ chuyên riêng về một đàng hẹp-hòi, làm cho không mở-mang được những kiến-văn không trực-tiếp với sự thi-cử, và các ông đều muốn cho anh em tập mở-mang trí-huệ lối khác. Vậy bổn-phận tôi cũng phải bảo anh em biết rằng lối học ấy nay so với thế học đáng gọi là «phổ-thông cách-trí» thì không khỏi dễ những người ngoại-quốc trí-thức chê-cười, vì người ta khi tuổi đi học như anh em, thì rất là hâm-mộ náo-nhiệt mở-mang trí-thức về hết các vấn-đề to-tát mà phàm gọi là người xứng-đáng thì ai cũng thông-hiểu. Tôi nói đều đó, xin anh em chớ có phiền-lòng; rồi có nhiều khi tôi sẽ nói với anh em hết bụng thực-thà như thế, chớ không bày-đặt thớ-lớn, xin anh em hiểu cho thế là vì tôi yêu-mến, mong cho anh em sửa điều khuyết-điểm; ấy sở-dĩ thế mà tôi đã định đem hết tâm-lực ra làm «công-cuộc mở-mang luân-lý» — và muốn mở-mang luân-lý thì người ta không thể dùng cách phỉnh-nịnh được, phải lấy lòng yêu-mến thành-thực mới hay. Thành-thực đối với bạn lại là một cách quý-hóa nhất để tỏ lòng kính-trọng, bởi dám xử thành-thực thế là chắc rằng bạn mình có trí-thức cao, không sinh lòng giận, lại can-đảm nhận biết sự thực tuy có cay-đắng, nhưng mà lành-bổ. Còn đem ẩn-chỗ sự thực, lấy những lời nịnh-phỉnh thớ-lớn dòn-rào, thì lại là cách ít tỏ lòng kính-trọng người tiếp đối, vì cho rằng người ấy ngu, không biết nghe lời thực bổ ích vào thân . . .

(Sau sẽ tiếp theo).

Imp. du Đông-Pháp Thời-báo, 71 rue Mac-Mahon — Tirage 8.000 ex. — Le Gérant : Nguyễn-kim-Đính